

יוסי פרחי

"תערוכות בתל-אביב" / הארץ / 6.10.61 / תע' יחיד / גלריה "צ'רמרנסקי" / תל-אביב

תערוכתו הנוכחית של פרחי מוכיחה שלא תמיד מביאה השהייה באירופה תוצאות רצויות. מכול דברי החדשנות לשמה בא על ביטויו הפעם אצל פרחי, והמצער בדבר הוא, שלפרחי אין כל צורך בחדשנות כזו. בתערוכתו הקודמת, שנערכה לפני שנה, הציג סדרה של נופים בתהליך איון, שהמקשר הכללי ביניהם היה התוכן. בלשון אחרת: התוכן הוא שהצדיק את האלמנטים הצורניים והצבעוניים וביניהם אף כמה שלא היו מוצדקים במלואם מבחינה ציורית. ניתן לצפות שפרחי ינסה להעמיק את המבנה הציורי על ידי השמטת הפרטים שהיו מוצדקים אך ורק ע"י התוכן, ובמקומם יציב אלמנטים מקבילים, ציוריים. ואמנם בשניים-שלושה מציוריו בתערוכה הנוכחית עושה פרחי צעד לקראת העמקה כזאת. אחד האלמנטים הפחות מוצדקים מבחינה ציורית היו העצים והציפורים שהתגנבו לציוריו בתערוכה הקודמת, ובתערוכה זו הם נעלמים במספר ציורים. כאמור, עצים וציפורים אלה קיבלו משמעות רק מהתוכן ולא מהפיתוח הציורי, והמשכתם תורמת, מבחינה זו, לשלמות ולאורגניות של אותם ציורים. דא עקא, שציורים אלה הם מיעוט בלבד בתערוכה עתה. ברוב הציורים משתמש פרחי הפעם בהמצאה שהינה טכנית בעיקרה. אמנם, אפשר למצוא בדוחק הצדקה של תוכן לשימוש של "מסגרת בתוך מסגרת" אך בוודאי שאין לכך כל הצדקה צורנית-ציורית. מבנה "המסגרת בתוך מסגרת" אינו נובע כלל מהתפתחות הציור עצמו ובסיכומו של דבר משמש הוא בעיקר כאפקט-אסטאטי, שגם הוא אינו אורגאני.

צר לראות שפרחי, בשאיפתו לחדש מתערוכה לתערוכה, נכנס למבוי המרחיקו מהעמקת התכנים הלייריים.